

מסכת געעים

פרק יא

א. כל הבדים מטמאין בגעעים, חוץ משל נקרים. הלויקת בגדים מן הקרים, יראו בתחלה. ועורות הימ אינן מטמאין בגעעים. חבר להם מן הגדל בארץ, אפילו חוט, אפילו משיכחה, דבר שהוא מקבל טמאה, טמא:

ב. אמר גמלים ואמר רחלים שטרפן זה בזה, אם רב מן הגמלים, איןם מטמאין בגעעים. אם רב מן הרחלים, מטמאים בגעעים. מחותה לחותה, מטמאין בגעעים. וכן הפשנו והקנבות שטרפן זה בזה:

ג. העורות והבדים הצבועים, אין מטמאין בגעעים. הפתים, בין צבועים בין שאין צבועים, מטמאין בגעעים, דברי רבוי מאיר. רבוי יהודיה אומר, העורות כתפתים. רבוי שמעון אומר, הצבועים בידי שםים, מטמאין. ובידי אדם, אין מטמאין:

ד. בָּגֶד שְׁשַׁתִּיו צְבוּעַ וְעֹרֶבֶוּ לְבָנוּ, עֹרֶבֶוּ צְבוּעַ וְשְׁשַׁתִּיו לְבָנוּ, הַכֵּל הַוְּלִיךְ אַחֲרֵ הַגְּרָאָה. הַבְּגָדִים מִטְּפָאִין בִּירְקָרָק שְׁבִירָקִים, וּבְאַדְמָדָם שְׁבָאַדְמָיִם. הִיא יְרָקָרָק וְפִשְׁהָ אַדְמָדָם, אַדְמָדָם וְפִשְׁהָ יְרָקָרָק, טְמָא. גַּשְׁתָּנָה וְפִשְׁהָ, גַּשְׁתָּנָה וְלֹא פִשְׁהָ, כְּאָלוּ לֹא גַּשְׁתָּנָה. רַבִּי יְהוּדָה אָוֹمֵר, יְרָאָה בַּתְּחִילָה:

ה. הַעֲוִימָד בְּרִאשָׁוֹן, יְכַבֵּס וַיְסַגֵּר. הַעֲוִימָד בְּשַׁנִּי, יְשִׁירָף. הַפּוֹשֶׁה בְּזָה וּבְזָה, יְשִׁירָף. הַכְּהָה בַּפְּתִיחָה, רַבִּי יְשִׁמְעָאֵל אָוֹמֵר, יְכַבֵּס וַיְסַגֵּר. וְחַכְמִים אֹמְרִים, אִינּוֹ זְקוֹן לֹז. הַכְּהָה בְּרִאשָׁוֹן, יְכַבֵּס וַיְסַגֵּר. הַכְּהָה בְּשַׁנִּי, קֹרְעָו וְשׂוֹרֵף מִה פְּקָרָע. וְצָרִיךְ מִטְּלִית. רַבִּי נְחַמֵּיה אָוֹמֵר, אִינּוֹ צָרִיךְ מִטְּלִית:

ו. חַזְרָה נָגַע לְבָגֶד, מֵצִיאֵל אֶת הַמִּטְּלִית. חַזְרָה לְמִטְּלִית, שׂוֹרֵף אֶת הַבָּגֶד. הַטּוֹלָה מִן הַמְּסֻגָּר בְּטַהוֹר, חַזְרָה נָגַע לְבָגֶד, שׂוֹרֵף אֶת הַמִּטְּלִית. חַזְרָה לְמִטְּלִית, הַבָּגֶד הַרְאָשָׁוֹן יְשִׁירָף, וְהַמִּטְּלִית תְּשִׁמְשָׁ אֶת הַבָּגֶד הַשְׁנִי בְּסִימָנִין:

ז. קִיטָא שְׁנִיָּה בָה פְּסֶפֶסִים אַכְבּוּעִים וְלַבְגִּים, פּוֹשִׁין מִזָּה לִזָּה. שְׁאָלוּ אֶת רַבִּי אַלְיעָזָר, וְהִרְיָה הוּא פְּסֶפֶס יְחִיד. אָמֵר לוֹ, לֹא שְׁמַעְתִּי. אָמֵר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה בָן בְּתִירָא, אַלְמִיד בָו. אָמֵר לוֹ, אִם לְקִים דְבָרִי חַכְמִים, הָן. אָמֵר לוֹ, שְׁמָא יַעֲמֵד בּו שְׁנִי שְׁבּוּעָות, וְהַעֲוִימָד בְּבָגֶדים

שני שבועות טמא. אמר לו, חכם גדול אתה, שקיים דברי חכמים.
הפשיון הפטום, כל שהוא. הרחוק, בקרים. והחזר, בקרים:

ח. השתי והערב מטמאים בnegaim מיד. רבי יהודה אומר, השתי,
משישיילק, והערב, מיד. והאונין של פשטו, משיתלבנו. כמה יהא
בפקעת ותיה מטמאה בnegaim, כדי לארג מפה שלוש על שלוש
שתי וערב, אפלו אלה שתי, אפלו אלה ערב. היתה פסיקות, אינה
מטמאה בnegaim. רבי יהודה אומר, אפלו פסיקה אחת וקשרה,
אינה מטמאה:

ט. המעלת מן הפקעת לחברת, מן הסليل לחברו, מן הכבד
העליזה לכבד הפתחתונה, וכן שני דפי חלוק שנראה נגע באחד
מקו, קרי השני טהור. בהפך המסתכת ובשתי העומד, קרי אלו
מטמאין בnegaim מיד. רבי שמואן אומר, השתי, אם היה רצוף,
מטמא:

י. נראה בשתי העומד, האריג טהור. נראה באריג, השתי העומד
טהור. נראה בסדין, שורף את הנימין. נראה בנימין, בסדין טהור.
חלוקת שנראה בו נגע, מציל את האMRIות שבו, אפלו הוא ארגמן:

יא. כל קראי לטמא טמא מות, אף על פי שאין ראיי לטמא
מדرس, מטמא בnegaim. כגון קלע של ספינה, ווילון, ושביס של

סְבִכָּה, וּמְטַפְּחוֹת נֵשֶׁל סְפִרִים, וְגַלְגָּלוֹן, וּרְצֻוּזָות מִנְעָל וּסְנָדָל שְׂיִישׁ
בְּהֵן רַחֲבָ כְּגָרִיס, הַרְיִ אַלְוִ מְטַפְּחָאִין בְּגָגָעִים. סְגָס שְׁגָרָאָה בּוֹ גָּגָע,
רַבִּי אַלְיָזָר בָּן יַעֲקֹב אָוָםָר, עַד שִׁירָאָה בְּאָרִיג וּבְמוּכִין. הַחֲמָת
וְהַתוֹּמָל נְגָרָאִין כְּדָרְכֵנוּ, וּפּוֹשֶׁה מְתוּכוֹ לְאַחֲרוֹיו וּמֵאַחֲרוֹיו לְתוּכוֹ:

יב. בְּגַד הַמְּסָגָר שְׁגַתְעַרְבָּ בְּאֶחָרִים, כָּלֹן טְהוֹרִים. קָצָצָו וּעֲשָׂאָו
מוּכִין, טְהוֹר, וּמְתָר בְּהִנִּיתָו. וְהַמְּחַלְט שְׁגַתְעַרְבָּ בְּאֶחָרִים, כָּלָם
טְמִיאָין. קָצָצָו וּעֲשָׂאָו מוּכִין, טְמִיאָ, וְאָסּוֹר בְּהִנִּיתָו: